

Sygnatura akt: V GC 470/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 12 października 2020 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Górna-Szuława

Protokolant: sekr. sąd. Anna Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2020 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) **Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.**

przeciwko: (...) **Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w restrukturyzacji z siedzibą w W.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w restrukturyzacji z siedzibą w W. na rzecz powódki M. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę 131,92 zł (sto trzydzieści jeden złotych 92/100),
2. umarza postępowanie w pozostałym zakresie,
3. zasądza od pozwanej (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w restrukturyzacji z siedzibą w W. na rzecz powódki (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę 2.217,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.817,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

sędzia Katarzyna Górna-Szuława

Sygn. akt VGC 470/20

UZASADNIENIE

W dniu 20 stycznia 2020 r. (data wpływu) powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wystąpił do Sądu Rejonowego w Kaliszu V Wydziału Gospodarczego

z pozwem o zapłatę w postępowaniu upominawczym przeciwko (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 7.453,80 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 10 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty. Wniósł również o zasądzenie od pozwanej spółki na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, iż w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pozwana zamówiła u niego wykonanie usługi rusztowaniowej polegającej na montażu, demontażu, serwisie i najmie rusztowań na terenie Elektrowni (...). Wskazał, że z tego tytułu wystawił jej fakturę VAT objętą pozwem. Powód podniósł, że mimo upływu

terminu płatności faktury, pozwana nie dokonała zapłaty wynikającej z niej należności. Wskazał, że przed wytoczeniem powództwa wzywał pozwaną do zapłaty, jednakże bezskutecznie.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 23 stycznia 2020 r. wydanym w sprawie sygn. akt V GNC 228/20 Sąd Rejonowy w Kaliszu V Wydział Gospodarczy w osobie Starszego referendarza sądowego orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Z przedmiotowym rozstrzygnięciem nie zgodziła się pozwana spółka i w dniu 03 marca 2020 r. (data wpływu) skutecznie złożyła sprzeciw, w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana nie zakwestionowała roszczenia co do zasady, ani co do wysokości. Nie złożyła również żadnych wniosków dowodowych. Podniosła, że objęta pozwem faktura VAT została przez nią w całości uregulowana.

W odpowiedzi na sprzeciw z dnia 21 maja 2020 r. (data wpływu) powód ograniczył żądanie pozwu o dokonaną przez pozwaną wpłatę. Wniósł o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od kwoty 7.453,80 zł od dnia 10 grudnia 2019 r. do dnia 07 lutego 2020 r. w wysokości 131,92 zł oraz zasądzenie od pozwanej spółki na jego rzecz kosztów procesu wynikających z wydanego w sprawie nakazu zapłaty.

Sąd zważył, co następuje:

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. jest wpisany do rejestru przedsiębiorców prowadzonego w ramach Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...). Zaś pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w restrukturyzacji z siedzibą w W. jest wpisana do rejestru przedsiębiorców prowadzonego w ramach Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...).

Fakty bezsporne.

W dniu 12 lipca 2019 r. pozwana zamówiła u powoda wykonanie usługi rusztowaniowej polegającej na montażu, demontażu i serwisie rusztowań na terenie Elektrowni (...) (projekt nr (...)). Ceny usług zostały przez strony ustalone na nie wyższe, niż wynikające z załączonego do umowy cennika cen jednostkowych na wykonanie rusztowania w Elektrowni (...).

Fakty bezsporne, a nadto zamówienie k. 13-14, owu k. 15-16, aneks do umowy k. 17, cennik k. 18-27.

Usługa została wykonana zgodnie z łączącą strony umowy. pozwana nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń co do jej jakości lub terminowości.

Fakt bezsporny.

Dnia 31 października 2019 r. powód wystawił pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 7.453,80 zł brutto do zamówienia nr 2/H/multi/2019 z dnia 12 lipca 2019 r. Termin płatności faktury został oznaczony na dzień 07 grudnia 2019 r. Faktura została doręczona pozwanej spółce w dniu 07 listopada 2019 r.

Fakty bezsporne, a nadto faktura VAT k. 28, potwierdzenie doręczenia k. 29.

Faktura została wystawiona na podstawie obmiarów zaakceptowanych przez reprezentanta pozwanej spółki (...).

Fakty bezsporne, a nadto obmiary k. 30, 31.

W piśmie z dnia 11 grudnia 2019 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 87.196,16 zł, w tym kwoty 7.453,80 zł tytułem należności z faktury VAT nr (...) w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania. Wezwanie doręczono pozwanej w dniu 18 grudnia 2019 r.

Fakty bezsporne, a nadto: wezwanie do zapłaty k. 32, potwierdzenie doręczenia k. 33.

Pismem z dnia 23 grudnia 2019 r. powód ponownie wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 87.196,16 zł, w tym kwoty 7.453,80 zł tytułem należności z faktury VAT nr (...) w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania, pod rygorem skierowania sprawy na drogę procesu sądowego. Wezwanie doręczono pozwanej w dniu 18 grudnia 2019 r.

Fakty bezsporne, a nadto: wezwanie do zapłaty k. 34, potwierdzenie doręczenia k. 35.

W dniu 06 lutego 2020 r. pozwana uregulowała dochodzoną pozwem należność.

Fakt bezsporny, a nadto potwierdzenie przelewu k. 51, pismo powoda k. 52.

Postanowieniem z dnia 07 kwietnia 2020 r. wydanym w sprawie sygn. akt VIII GR Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie VIII Wydział Gospodarczy do spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych otworzył przyspieszone postępowanie układowe pozwanej spółki.

Fakt bezsporny, a nadto postanowienie k. 70.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów załączonych do akt przez strony, które uznał za wiarygodne w całości. Ich autentyczność oraz prawdziwość stwierdzonych w nich faktów nie budziła jego wątpliwości, nadto nie zostały zakwestionowane przez strony procesu (art. 210§2 kpc i art. 230 kpc).

Co prawda powołane przez strony dowody z dokumentów załączonych pism procesowych były w formie niepoświadczonych kserokopii, więc nie stanowią dowodów z dokumentów, o których mowa w art. 244 kpc i art. 245 kpc, nie są jednak pozbawione mocy dowodowej, w rozumieniu art. 232 kpc w zw. z art. 308 kpc. Dopóki Sąd ani strona przeciwna nie zakwestionuje ich i nie zażąda złożenia oryginałów dokumentów, stanowią one jeden ze środków dowodowych, przy pomocy których strona może udowodnić fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Dowody te, jak każde inne, podlegają ocenie Sądu na podstawie art. 233 kpc. Dopiero, jeżeli Sąd zażąda przedstawienia oryginału dokumentu, strona jak również każda inna osoba, która go posiada, obowiązana jest, zgodnie z art. 248 kpc, przedstawić oryginał. Obowiązek złożenia oryginału dokumentu powstaje dla strony, która powołuje się na dokument, także w sytuacji wskazanej w art. 129§1 kpc, a więc wtedy, gdy strona przeciwna zażądała złożenia oryginału dokumentu (tak wyrok SN z dnia 12 lutego 2019 r., II PK 12/18), co w przedmiotowej sprawie nie miało miejsca.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie był bezsporny mimo, iż pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 257 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. poz. 978 ze zm.) otwarcie przyspieszonego postępowania układowego nie wyłącza możliwości wszczęcia przez wierzyciela postępowań sądowych, administracyjnych, sądownoadministracyjnych i przed sądami polubownymi w celu dochodzenia wierzytelności podlegających umieszczeniu w spisie wierzytelności.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił, iż strony łączyła umowa o świadczenie usług.

Zgodnie treścią art. 750 kc do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Przepis ten odsyła zatem do przepisów art. 734§1 kc i art. 735§1 kc. Pierwszy z nich

stanowi, że przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Drugi przepis wskazuje natomiast, że jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

Pozwana nie kwestionowała zawarcia z powodem umowy o świadczenie usług objętej załączoną do pozwu fakturą VAT, faktu wykonania wyszczególnionych tam usług, ani wysokości wynikającej z niej należności. Wprost przeciwnie, po wytoczeniu powództwa uregulowała w całości dochodzoną pozwem należność główną.

W piśmie procesowym z dnia 21 maja 2020 r. powód ograniczył żądanie pozwu o dokonaną przez pozwaną wpłatę. Wniósł o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od kwoty 7.453,80 zł od dnia 10 grudnia 2019 r. do dnia 07 lutego 2020 r. w wysokości 131,92 zł oraz zasądzenie od pozwanej spółki na jego rzecz kosztów procesu wynikających z wydanego nakazu zapłaty w wysokości 1.617,00 zł.

W związku z tym, że strony wiązała umowa o świadczenie usług, wystawiona faktura VAT wskazywała sposób i termin spełnienia świadczenia. Zaś z uwagi na okoliczność, że pozwana spóźniła się ze spełnieniem świadczenia w określonym terminie, to ziszczyły się przesłanki do uwzględnienia żądania powoda również w zakresie odsetek za czas opóźnienia. Przy czym roszczenie powoda w zakresie odsetek również nie było kwestionowane przez pozwaną, ani w zakresie ich wysokości, ani daty wymagalności roszczenia.

O obowiązku zapłaty odsetek w wysokości ustawowej za opóźnienie w transakcjach handlowych Sąd orzekł na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tj. Dz.U. z 2016 r., poz. 684 ze zm.) zgodnie z którym w transakcjach handlowych – z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny – wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: wierzyciel spełnił swoje świadczenie i wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie.

Faktura VAT wystawiona przez powoda określała datę płatności objętej nią należności. Dlatego też Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty objętej pozwem od dnia następnego po terminie płatności, tj. 10 grudnia 2019 r. (art. 115 kc) do dnia wpływu zapłaty na rachunek bankowy powoda, tj. do dnia 07 lutego 2020 r. w wysokości 131,92 zł, o czym orzekł w pkt 1 sentencji wyroku.

Z uwagi na okoliczność, że powód ograniczył powództwo w zakresie kwoty uregulowanej przez pozwaną, Sąd na podstawie art. 355 kpc umorzył postępowanie w tym zakresie, o czym orzekł w pkt 2 sentencji wyroku.

Pozwana przegrała sprawę w całości, więc na podstawie art. 98§1 i 2 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, powinna ponieść jego koszty.

Zarówno w doktrynie jak i judykaturze powszechnie przyjmuje się, że zasada odpowiedzialności za wynik procesu wyrażona w powyższym przepisie oznacza, że strona, która przegrała sprawę, jest obowiązana zwrócić przeciwnikowi poniesione przez niego koszty procesu. Co do zasady przegrywającym proces jest zatem powód, którego żądanie nie zostało uwzględnione lub pozwany, którego obrona okazała się nieskuteczna, bez względu na to, czy strona uległa co do istoty, czy też formalnie, np. przez odrzucenie pozwu, i bez względu na to, czy doszło do tego z winy strony przegrywającej (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 10 listopada 2010 r., III PZ 5/10 oraz z dnia 23 lutego 2012 r., V CZ 146/11). Za stronę przegrywającą sprawę uważa się również pozwanego, który w toku procesu spełnił dochodzone od niego świadczenie, czym zaspokoił roszczenie powoda wymagalne w chwili wytoczenia powództwa (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 06 listopada 1984 r., IV CZ 196/84).

Pozwana spółka zaspokoila roszczenie powoda w zakresie należności głównej po wytoczeniu powództwa. Mając powyższe na względzie, to ją należało zatem uznać za stronę przegrywającą proces.

Na koszty procesu w rozpoznawanej sprawie złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 400,00 zł obliczona zgodnie z art. 28 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. tj. z 2016 r., poz. 623 ze zm.), koszty zastępstwa procesowego powoda w kwocie 1.800,00 zł obliczone zgodnie z §2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.) oraz kwota 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa pełnomocnika powoda wynikająca z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. Nr 225, poz. 1635 ze zm.). Łącznie 2.217,00 zł.

Jednakże powód domagał się kosztów procesu w wysokości wynikającej z nakazu zapłaty, a Sąd był tym żądaniem związany (art. 321§1 kpc).

Z uwagi na powyższe Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.617,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.217,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, o czym orzekł w pkt 3 sentencji wyroku.

sędzia Katarzyna Górna -Szulawa